

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/37/EU

af 26. juni 2013

om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Dokumenter produceret af medlemsstaternes offentlige myndigheder udgør en omfattende, forskelligartet og værdifuld samling ressourcer, som kan være til gavn for videnøkonomien.
- (2) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer ⁽³⁾ fastlægges der et minimum af regler for videreanvendelse og midler til i praksis at fremme videreanvendelse af eksisterende dokumenter, som medlemsstaternes offentlige myndigheder er i besiddelse af.
- (3) Åbne datapolitikker, som tilskynder til bred adgang til og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer til private eller kommercielle formål med minimale eller ingen juridiske, tekniske eller økonomiske begrænsninger, og som fremmer informationsstrømmen ikke kun for økonomiske aktører, men også for offentligheden kan spille en vigtig rolle med hensyn til at kickstarte udviklingen af nye tjenesteydelser baseret på nye metoder for kombination og anvendelse af sådanne informationer,

stimulere økonomisk vækst og fremme socialt engagement. Dette forudsætter imidlertid ensartede bestemmelser på EU-niveau med hensyn til, hvorvidt videreanvendelse af dokumenter er tilladt eller ej, hvilket ikke kan opnås ved at lade dette spørgsmål afgøre af medlemsstaternes eller de berørte offentlige myndigheders forskellige regler og praksis.

- (4) Ved at tillade videreanvendelse af dokumenter, som er i en offentlig myndigheds besiddelse, skabes der merværdi for videreanvendere, for slutbrugere og for samfundet i almindelighed og i mange tilfælde også for den offentlige myndighed selv, idet man fremmer gennemsigtigheden og ansvarligheden og får tilbagemeldinger fra videreanvendere og slutbrugere, hvilket giver den berørte offentlige myndighed mulighed for at forbedre kvaliteten af de indsamlede oplysninger.
- (5) Siden det første regelsæt om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer blev vedtaget i 2003, er mængden af data på verdensplan, herunder offentlige data, steget eksponentielt, og nye typer af data genereres og indsamles. Sideløbende er vi vidner til en konstant evolution i teknologier til analyse, udnyttelse og behandling af data. Denne hastige teknologiske evolution gør det muligt at skabe nye tjenesteydelser og nye anvendelsesområder, der er baseret på brug, aggregering eller kombination af data. Reglerne fra 2003 kan ikke længere holde trit med disse hurtige forandringer, og som følge heraf er der risiko for at gå glip af de økonomiske og samfundsmæssige muligheder ved videreanvendelse af offentlige data.
- (6) Samtidig har medlemsstaterne nu indført videreanvendelsespolitikker i henhold til direktiv 2003/98/EF, og nogle af dem har vedtaget ambitiøse åbne datapolitikker for at gøre videreanvendelse af de tilgængelige offentlige data lettere for borgere og virksomheder ud over det minimumsniveau, der fastsættes i nævnte direktiv. For at forhindre, at forskellige regler i forskellige medlemsstater virker som en hindring for det grænseoverskridende udbud af produkter og tjenesteydelser, og for at give mulighed for videreanvendelse af sammenlignelige offentlige datasæt til fælleseuropæiske anvendelser baseret på

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 129.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.6.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.6.2013.

⁽³⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90.

disse datasæt, er der behov for en minimumsharmonisering til fastlæggelse af, hvilke offentlige data der er tilgængelige for videreanvendelse på det indre informationsmarked, som er forenelig med den relevante aktindsigtsordning.

- (7) Direktiv 2003/98/EF indeholder ikke en forpligtelse i forbindelse med aktindsigt eller en forpligtelse til at tillade videreanvendelse af dokumenter. Det er fortsat medlemsstaterne eller den berørte offentlige myndighed, der træffer beslutning om tilladelse til videreanvendelse. Samtidig bygger direktiv 2003/98/EF på nationale regler om aktindsigt, og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter er derfor ikke påkrævet i henhold til direktivet, hvis aktindsigt heri er begrænset (hvis f.eks. de nationale regler kun giver aktindsigt for borgere eller virksomheder, der kan dokumentere en særlig interesse i at få aktindsigt i dokumenterne) eller udelukket (hvis f.eks. de nationale regler udelukker aktindsigt på grund af dokumenternes følsomme karakter, bl.a. under henvisning til den nationale sikkerhed, forsvaret eller den offentlige sikkerhed). Nogle medlemsstater har udtrykkeligt kædet retten til videreanvendelse sammen med retten til aktindsigt, således at alle almindeligt tilgængelige dokumenter kan videreanvendes. I andre medlemsstater er sammenhængen mellem de to regelsæt mindre tydelig, og dette giver anledning til retsuisikkerhed.
- (8) Direktiv 2003/98/EF bør derfor ændres, så der fastlægges en tydelig pligt for medlemsstaterne til at give mulighed for videreanvendelse af alle dokumenter, medmindre aktindsigt heri er begrænset eller udelukket i henhold til nationale regler om aktindsigt og med forbehold af de andre undtagelser, der er fastsat i nærværende direktiv. De ændringer, der indføres ved dette direktiv, søger ikke at definere eller ændre aktindsigtsordningerne i medlemsstaterne, som fortsat hører under deres ansvar.
- (9) Under hensyntagen til EU-retten og medlemsstaternes og Unionens internationale forpligtelser, herunder navnlig Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker og aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, bør dokumenter, som tredjemand har intellektuelle ejendomsrettigheder til, holdes uden for anvendelsesområdet for direktiv 2003/98/EF. Hvis tredjemand var den oprindelige ejer af de intellektuelle ejendomsrettigheder til et dokument, som biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver er i besiddelse af, og eneretsperioden ikke er udløbet, bør et sådant dokument i forbindelse med dette direktiv anses som et dokument, som tredjemand har intellektuelle ejendomsrettigheder til.
- (10) Direktiv 2003/98/EF bør gælde for dokumenter, hvis tilvejebringelse er omfattet af de pågældende offentlige myndigheders offentlige opgaver som fastsat ved lov eller andre retsfor skrifter i medlemsstaterne. Såfremt der ikke findes sådanne forskrifter, bør de offentlige opgaver defineres i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis i medlemsstaterne, forudsat at de offentlige opgavers rækkevidde er gennemsigtig og underlagt kontrol. De offentlige opgaver kan defineres generelt eller fra sag til sag for de enkelte offentlige myndigheder.
- (11) Dette direktiv bør gennemføres og anvendes under fuld overholdelse af principperne i tilknytning til beskyttelse af personoplysninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾. Det er navnlig værd at bemærke, at medlemsstaterne i henhold til nævnte direktiv bør præcisere, på hvilke betingelser behandling af personoplysninger er lovlig. Desuden er et af principperne i direktivet, at personoplysninger ikke må behandles yderligere efter indsamling på en måde, der er uforenelig med de specifikke, udtrykkeligt angivne og legitime formål, som oplysningerne blev indsamlet til.
- (12) Direktiv 2003/98/EF bør ikke berøre de rettigheder, herunder økonomiske og ideelle rettigheder, som ansatte i den offentlige sektor har i henhold til national lovgivning.
- (13) Stilles et dokument til rådighed for videreanvendelse, bør den pågældende offentlige myndighed endvidere bevare rettighederne til at udnytte dokumentet.
- (14) Anvendelsesområdet for direktiv 2003/98/EF bør udvides til også at omfatte biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver.
- (15) Et af hovedformålene med oprettelsen af det indre marked er at skabe betingelser, der fremmer udviklingen af tjenesteydelser, som dækker hele Unionen. Biblioteker, museer og arkiver har en betydelig mængde værdifulde offentlige informationsressourcer, navnlig fordi digitaliseringsprojekter har mangedoblet mængden af digitalt offentligt materiale. Disse kulturhistoriske samlinger og dertil hørende metadata er et potentielt grundlag for produkter og tjenester med digitalt indhold og har et kæmpe potentiale for innovativ videreanvendelse på områder som læring og turisme. Mere vidtgående muligheder for at videreanvende offentligt kulturelt materiale bør bl.a. give EU-virksomheder mulighed for at udnytte dets potentiale og bidrage til økonomisk vækst og jobskabelse.

⁽¹⁾ EUT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (16) Der er betydelige forskelle mellem de regler og den praksis, der gælder i medlemsstaterne, vedrørende udnyttelsen af offentlige kulturelle ressourcer, hvilket udgør hindringer for udnyttelse af disse ressourcers økonomiske potentiale. Samtidig med at biblioteker, museer og arkiver fortsat investerer i digitalisering, stiller mange af dem allerede deres offentlige indhold til rådighed til videreanvendelse, og mange søger aktivt efter muligheder for at videreanvende deres indhold. Da kulturinstitutionerne imidlertid opererer i meget forskellige lovgivningsmæssige og kulturelle miljøer, har kulturinstitutionernes praksis med hensyn til udnyttelse af indhold udviklet sig meget forskelligt.
- (17) Eftersom forskelle i nationale regler og praksis eller manglende klarhed hindrer et velfungerende indre marked og en hensigtsmæssig udvikling af informations-samfundet i Unionen, bør et minimum af harmonisering af nationale regler og praksis for videreanvendelse af offentligt kulturelt materiale på biblioteker, på museer og i arkiver i tilfælde sikres.
- (18) En udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 2003/98/EF bør begrænses til tre typer kulturinstitutioner — biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver — fordi deres samlinger er og i stigende grad vil blive et værdifuldt råmateriale til videreanvendelse i mange produkter såsom mobile applikationer. Andre typer kulturinstitutioner (som f.eks. orkestre, operaer, balletter og teatre), herunder arkiver, der er en del af disse institutioner, bør fortsat ikke være omfattet på grund af deres særlige karakter af »scenekunstinstitutioner«. Da næsten alt deres materiale er omfattet af tredjemands intellektuelle ejendomsret og derfor ville forblive uden for direktivets anvendelsesområde, ville det have ringe effekt at lade dem være omfattet af direktivet.
- (19) Digitalisering er et vigtigt middel til at sikre en bredere adgang til og videreanvendelse af kulturelt materiale i forbindelse med uddannelse, arbejde eller fritid. Det giver også betydelige økonomiske muligheder, som gør det lettere at integrere kulturelt materiale i digitale tjenester og produkter, og dermed fremmer jobskabelse og vækst. Disse aspekter er bl.a. blevet fremhævet i Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om *Europeana* — næste fase⁽¹⁾, Kommissionens henstilling 2011/711/EU af 27. oktober 2011 om digitalisering og onlineadgang til kulturelt materiale og digital opbevaring⁽²⁾ og Rådets konklusioner af 10. maj 2012 om digitalisering og onlineadgang til kulturelt materiale og digital opbevaring⁽³⁾. Disse dokumenter definerer, hvordan man skal håndtere de juridiske, finansielle og organisatoriske aspekter af digitaliseringen af den europæiske kulturarv og onlineadgangen hertil.
- (20) Med henblik på at lette videreanvendelse bør offentlige myndigheder, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, stille deres dokumenter til rådighed i et åbent og maskinlæsbart format, og sammen med deres metadata, med den bedst mulige præcision og granularitet, i et format, der sikrer interoperabilitet, f.eks. ved at behandle dem i henhold til principperne for kompatibilitets- og anvendelighedskrav til geografiske oplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (INSPIRE)⁽⁴⁾.
- (21) Et dokument bør betragtes som værende i et maskinlæsbart format, hvis det er i et filformat, som er struktureret på en sådan måde, at softwareapplikationer nemt kan identificere, genkende og udtrække specifikke data af det. Data kodet i filer, der er struktureret i et maskinlæsbart format, er maskinlæsbare data. Maskinlæsbare formater kan være åbne eller lukkede; de kan være formelle standarder eller ej. Dokumenter, der er kodet i et filformat, som begrænser en sådan automatisk behandling, fordi data ikke kan eller ikke uden problemer kan udtrækkes af sådanne dokumenter, bør ikke betragtes som dokumenter i maskinlæsbart format. Medlemsstaterne bør, hvor det er hensigtsmæssigt, tilskynde til brug af åbne maskinlæsbare formater.
- (22) Når offentlige myndigheder opkræver gebyr for videreanvendelse af dokumenter, bør gebyret i princippet begrænses til de marginale omkostninger. Der bør dog tages hensyn til nødvendigheden af ikke at hindre den normale funktion af offentlige myndigheder, som skal generere indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver eller omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling af bestemte dokumenter, der stilles til rådighed for videreanvendelse. I sådanne tilfælde bør de offentlige myndigheder kunne opkræve gebyrer ud over de marginale omkostninger. Sådanne gebyrer bør fastsættes i henhold til objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier, og den samlede indtægt fra udlevering og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter bør ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling samt en rimelig forrentning af investeringerne. Forpligtelsen til at generere indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne til udførelse af de offentlige myndigheders opgaver eller omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling af bestemte dokumenter behøver ikke at være lovbestemt, men kan f.eks. følge af administrativ praksis i medlemsstaterne. En sådan forpligtelse bør regelmæssigt revideres af medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 283 af 29.10.2011, s. 39.

⁽³⁾ EUT C 169 af 15.6.2012, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1.

- (23) Biblioteker, museer og arkiver bør også kunne opkræve gebyrer ud over de marginale omkostninger for ikke at hindre deres normale funktion. For sådanne offentlige myndigheders vedkommende bør den samlede indtægt fra udlevering og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter i den relevante regnskabsperiode ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettigheds clearance samt en rimelig forrentning af investeringerne. For så vidt angår biblioteker, museer og arkiver kan der i betragtning af deres særlige karakter tages hensyn til priserne for videreanvendelse af identiske eller lignende dokumenter i den private sektor ved beregningen af den rimelige forrentning af investeringerne.
- (24) Kriterierne for gebyrer som fastlagt i dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at anvende lavere gebyrer eller slet ingen gebyrer.
- (25) Medlemsstaterne bør fastsætte kriterier for opkrævning af gebyrer ud over de marginale omkostninger. I den forbindelse kan medlemsstaterne f.eks. fastsætte sådanne kriterier i de nationale regler eller udpege den eller de relevante myndigheder ud over den offentlige myndighed selv, som har kompetence til at fastsætte kriterierne. Den pågældende myndighed bør være organiseret i overensstemmelse med medlemsstaternes forfatningsmæssige og retlige systemer. Det kan være en eksisterende myndighed med budgetmæssige udøvende beføjelser og under politisk ansvar.
- (26) I forbindelse med enhver videreanvendelse af et dokument kan offentlige myndigheder pålægge videreanvenderen betingelser, i givet fald gennem en licens, såsom kildeangivelse og angivelse af, om dokumentet på nogen måde er blevet ændret af videreanvenderen. Enhver licens til videreanvendelse af den offentlige sektors informationer bør under alle omstændigheder indeholde så få restriktioner for videreanvendelsen som muligt, f.eks. begrænset til et krav om angivelse af kilde. Åbne licenser, som er tilgængelige online, og som giver bredere videreanvendelsesrettigheder uden teknologiske, økonomiske eller geografiske begrænsninger og er baseret på åbne dataformater, bør spille en vigtig rolle i denne henseende. Medlemsstaterne bør derfor tilskynde til brug af åbne licenser, som med tiden bør blive almindelig praksis i hele Unionen.
- (27) Kommissionen har støttet udviklingen af en onlineresultattavle for den offentlige sektors informationer med relevante resultatindikatorer for videreanvendelse af den offentlige sektors informationer i alle medlemsstaterne. En løbende opdatering af resultattavlen vil bidrage til udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og tilgængeligheden af oplysninger om politikker og praksis i hele Unionen.
- (28) Klageadgangen bør omfatte muligheden for prøvelse ved en uvildig prøvelsesinstans. Der kan her være tale om en allerede eksisterende national myndighed som f.eks. den nationale konkurrencemyndighed, den nationale myndighed for aktindsigt eller en national domstol. Den pågældende myndighed bør være organiseret i overensstemmelse med medlemsstaternes forfatningsmæssige systemer og retssystemer og bør ikke begrænse andre klagemuligheder, som består for personer, der ansøger om videreanvendelse. Den bør dog være adskilt fra den mekanisme i medlemsstaten, som fastlægger kriterierne for opkrævning af gebyrer ud over de marginale omkostninger. Klageadgangen bør omfatte muligheden for prøvelse af afslag på anmodninger, men også af afgørelser, hvorved der ganske vist gives tilladelse til videreanvendelse, men som stadig berører ansøgerne af andre grunde, navnlig på grund af gebyrreglerne. Prøvelsen bør være hurtig i overensstemmelse med behovene på et hurtigt skiftende marked.
- (29) Konkurrencereglerne bør overholdes, når man fastlægger principperne for videreanvendelse af dokumenter og så vidt muligt undgå aftaler om eneret mellem offentlige myndigheder og private partnere. Det kan imidlertid nogle gange være nødvendigt med eneret til videreanvendelse af bestemte dokumenter fra den offentlige sektor for at levere en tjenesteydelse i offentlighedens interesse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis intet kommercielt forlag vil offentliggøre informationen uden en sådan eneret. Direktiv 2003/98/EF tillader derfor aftaler om eneret, hvis eneret er nødvendig for leveringen af en tjenesteydelse i offentlighedens interesse, idet aftalerne bør revurderes med jævne mellemrum.
- (30) Som følge af udvidelsen af anvendelsesområdet for direktiv 2003/98/EF til biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver bør der tages hensyn til de bestående forskelle i medlemsstaterne med hensyn til digitalisering af kulturelle ressourcer, som ikke har kunnet håndteres effektivt i henhold til direktivets nuværende regler om aftaler om eneret. Der findes talrige samarbejdsaftaler mellem biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer, arkiver og private partnere, som omfatter digitalisering af kulturelle ressourcer og indebærer, at der gives private partnere enerettigheder. Praksis har vist, at sådanne offentlig-private partnerskaber kan give mulighed for en meningsfuld udnyttelse af de kulturelle goder, og at de samtidig fremskynder borgernes adgang til den kulturelle arv.
- (31) Vedrører en eneret digitalisering af kulturelle ressourcer, kan en vis eneretsperiode være nødvendig for at give den private partner mulighed for at tjene sin investering ind igen. Denne periode bør dog være tidsbegrænset og så kort som mulig for at overholde princippet om, at offentligt materiale skal forblive offentligt tilgængeligt, når det er digitaliseret. Perioden med eneret til at digitalisere kulturelle ressourcer bør som hovedregel ikke overstige ti år. En eneretsperiode på mere end ti år bør være underlagt krav om revurdering under hensyntagen til de teknologiske, finansielle og administrative ændringer i det pågældende miljø, siden aftalen blev indgået.

Desuden bør der i forbindelse med alle offentlig-private partnerskaber om digitalisering af kulturelle ressourcer gives partnerkulturinstitutionen fulde rettigheder med hensyn til brug af digitaliserede kulturelle ressourcer efter aftalens ophør.

- (32) For at tage behørigt hensyn til kontrakter og andre aftaler om eneret, som er indgået inden dette direktivs ikrafttræden, bør der indføres passende overgangsbestemmelser for at beskytte de berørte parter interesser, hvis deres enerettigheder ikke falder ind under de undtagelser, som er tilladt i henhold til dette direktiv. Disse overgangsbestemmelser bør give mulighed for, at parternes enerettigheder kan fortsætte med at bestå indtil udløbet af kontrakten eller, for så vidt angår tidsbegrænsede kontrakter eller kontrakter af meget lang varighed, i en tilstrækkelig lang periode til, at parterne kan træffe passende foranstaltninger. Overgangsbestemmelserne bør ikke finde anvendelse på kontrakter og andre aftaler om eneret, som indgås efter dette direktivs ikrafttræden men før anvendelsen af nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, for at undgå situationer, hvor der indgås kontrakter eller andre langsigtede aftaler, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, for at omgå de fremtidige nationale gennemførelsesforanstaltninger, der skal vedtages. Kontrakter og andre aftaler, der indgås efter dette direktivs ikrafttræden, men inden datoen for anvendelse af nationale gennemførelsesbestemmelser, bør derfor overholde dette direktiv fra datoen for anvendelsen af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv.
- (33) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme skabelse af informationsprodukter og -tjenester i hele Unionen, som er baseret på dokumenter fra den offentlige sektor, at øge dels private virksomheders, navnlig små og mellemstore virksomheders, effektive grænseoverskridende brug af dokumenter fra den offentlige sektor for at skabe informationsprodukter og -tjenester af forøget værdi, dels borgernes effektive grænseoverskridende brug af dokumenter fra den offentlige sektor med henblik på at lette den frie informations- og kommunikationsstrøm, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den foreslåede handlings fælles-europæiske omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (34) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder beskyttelsen af personoplysninger (artikel 8) og ejendomsretten (artikel 17). Intet i dette direktiv bør fortolkes eller gennemføres på en måde, der er uforenelig med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
- (35) Det er nødvendigt at sikre, at medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen om omfanget af videreanven-

delse af den offentlige sektors informationer, betingelserne, hvorunder de stilles til rådighed, og praksis med hensyn til klager.

- (36) Kommissionen bør bistå medlemsstaterne med at gennemføre dette direktiv på en konsekvent måde ved at udstikke retningslinjer om navnlig anbefalede standardlicenser, datasæt og gebyrer for videreanvendelse af dokumenter efter høring af de interesserede parter.
- (37) Direktiv 2003/98/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2003/98/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 ændres således:

a) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) dokumenter, hvis tilvejebringelse ikke er omfattet af de pågældende offentlige myndigheders offentlige opgaver som fastsat ved lov eller andre retsfor skrifter i medlemsstaten eller i mangel heraf, som fastlagt i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis i den pågældende medlemsstat, forudsat at de offentlige opgavers rækkevidde er gennemsigtig og underlagt kontrol.«

ii) Litra c) affattes således:

»c) dokumenter, som er udelukket fra aktindsigt i henhold til medlemsstaternes regler herom, bl.a. af følgende grunde:

— beskyttelse af den nationale sikkerhed (dvs. statens sikkerhed), forsvaret eller den offentlige sikkerhed

— statistisk fortrolighed

— kommerciel fortrolighed (f.eks. forretnings-, erhvervs- og virksomhedshemmeligheder)«.

iii) Følgende litraer indsættes:

- »ca) dokumenter, hvortil adgang er begrænset i henhold til medlemsstaternes aktindsigtsordninger, herunder tilfælde, hvor borgere eller virksomheder skal dokumentere en særlig interesse for at få aktindsigt i dokumenterne
- cb) dele af dokumenter, der kun indeholder logoer, emblemer og insignier
- cc) dokumenter, hvortil adgang er udelukket eller begrænset i henhold til aktindsigtordningerne, under henvisning til beskyttelse af personoplysninger, og dele af dokumenter, der i henhold til disse ordninger er adgang til, som indeholder personoplysninger, hvis videreanvendelse ifølge lovgivningen er uforenelig med lovgivningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger«.

iv) Litra e) affattes således:

- »e) dokumenter, som uddannelses- og forskningsinstitutioner er i besiddelse af, herunder organisationer, der som opgave har overførsel af forskningsresultater, skoler og universiteter undtagen universitetsbiblioteker, og«.

v) Litra f) affattes således:

- »f) dokumenter, som kulturinstitutioner bortset fra biblioteker, museer og arkiver, er i besiddelse af.«

b) Stk. 3 affattes således:

- »3. Dette direktiv er baseret på og berører ikke de eksisterende aktindsigtsordninger i medlemsstaterne.«

c) I stk. 4 erstattes ordet »fællesskabslovgivningen« med ordet »EU-lovgivningen«.

2) I artikel 2 tilføjes følgende numre:

- »6) »maskinlæsbart format«: et filformat, som er struktureret på en sådan måde, at softwareapplikationer nemt kan identificere, genkende og uddrage specifikke data af interesse, herunder individuelle oplysninger og deres interne struktur
- 7) »åbent format«: et filformat, der er uafhængigt af platform, og som gøres tilgængeligt for offentligheden uden restriktioner, der hæmmer videreanvendelse af dokumenter
- 8) »formel åben standard«: en standard, der er blevet fastlagt i skriftlig form, og som indeholder detaljerede specifikationer for kravene til, hvordan der sikres interoperabel software
- 9) »universitet«: en offentlig myndighed, som tilbyder en videregående uddannelse, der fører til akademiske grader.«

3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Generelt princip

1. Medlemsstaterne sikrer, at dokumenter, som dette direktiv finder anvendelse på i henhold til artikel 1, kan videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i kapitel III og IV, jf. dog stk. 2.

2. For dokumenter, som biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver har intellektuelle ejendomsrettigheder til, sikrer medlemsstaterne, når videreanvendelse af sådanne dokumenter er tilladt, at disse dokumenter videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i kapitel III og IV.«

4) Artikel 4, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. Såfremt der gives afslag på anmodningen, begrundes den offentlige myndighed dette over for ansøgeren på grundlag af de relevante bestemmelser om aktindsigt i den pågældende medlemsstat eller de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, herunder navnlig artikel 1, stk. 2, litra a)-cc), eller artikel 3. Såfremt der gives afslag på grundlag af artikel 1, stk. 2, litra b), indsætter den offentlige myndighed en henvisning til den fysiske eller juridiske person, som er indehaver af rettighederne, når denne kendes, eller alternativt til den licensgiver, hvorfra den offentlige myndighed har indhentet det relevante materiale. Biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver er ikke forpligtet til at indsætte en sådan henvisning.

4. Enhver afgørelse vedrørende videreanvendelse skal indeholde oplysning om klagemuligheder, såfremt ansøgeren ønsker at påklage afgørelsen. Klagemulighederne skal omfatte muligheden for prøvelse ved en uvildig prøvelsesinstans med den nødvendige ekspertise, såsom den nationale konkurrencemyndighed, den nationale myndighed for aktindsigt eller en national domstol, hvis afgørelser er bindende for den pågældende offentlige myndighed.«

5) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Tilgængelige formater

1. Offentlige myndigheder sikrer, at deres dokumenter er tilgængelige i alle allerede eksisterende formater eller i alle allerede eksisterende sprogversioner og, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i et åbent og maskinlæsbart format sammen med deres metadata. Både formatet og metadataene bør så vidt muligt være i overensstemmelse med formelle åbne standarder.

2. Stk. 1 indebærer ikke, at offentlige myndigheder er forpligtet til at fremstille eller tilpasse dokumenter eller til at stille uddrag til rådighed for at efterkomme stk. 1, hvis dette ville medføre et uforholdsmæssigt stort arbejde, der ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.

3. Det kan ikke under henvisning til dette direktiv kræves, at offentlige myndigheder fortsætter med at udarbejde en bestemt type dokumenter, for at de kan videreanvendes af en organisation i den private eller offentlige sektor.»

6) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Gebyrprincipper

1. Såfremt der opkræves gebyr for videreanvendelse af dokumenter, skal gebyret begrænses til de marginale omkostninger ved reproduktion, tilrådighedsstillelse og formidling af dokumenterne.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende:

a) offentlige myndigheder, som skal generere indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne til udførelse af deres offentlige opgaver

b) undtagelsesvis dokumenter, for hvilke den berørte offentlige myndighed skal generere tilstrækkelige indtægter til dækning af en betydelig del af omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling. Disse forpligtelser fastsættes ved lov eller andre retsfor skrifter i medlemsstaterne. Såfremt der ikke findes sådanne forskrifter, fastsættes forpligtelserne i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis i medlemsstaten

c) biblioteker, herunder universitetsbiblioteker, museer og arkiver.

3. I de i stk. 2, litra a) og b), omhandlede tilfælde, beregner de berørte offentlige myndigheder de samlede gebyrer i henhold til objektive, gennemsigtige og kontrollerbare kriterier, der fastlægges af medlemsstaterne. Myndighedernes samlede indtægt fra udlevering og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter inden for den relevante regnskabsperiode må ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling samt en rimelig forrentning af investeringerne. Gebyrerne beregnes i overensstemmelse med de regnskabsprincipper, der gælder for de pågældende offentlige myndigheder.

4. Såfremt de i stk. 2, litra c), omhandlede offentlige myndigheder opkræver gebyrer, må den samlede indtægt fra udlevering og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter inden for den relevante regnskabsperiode ikke over-

stige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion, formidling, opbevaring og rettigheds-clearance samt en rimelig forrentning af investeringerne. Gebyrerne beregnes i overensstemmelse med de regnskabsprincipper, der gælder for de pågældende offentlige myndigheder.«

7) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Gennemsigtighed

1. Er der tale om standardgebyrer, fastlægges betingelserne og størrelsen af gebyrerne for videreanvendelse af offentlige myndigheders dokumenter, herunder beregningsgrundlaget for gebyrerne, på forhånd og offentliggøres, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i elektronisk form.

2. Er der tale om andre gebyrer for videreanvendelse end de i stk. 1 nævnte, angiver den pågældende myndighed på forhånd, hvilke faktorer der vil blive lagt til grund for beregningen af disse gebyrer. På anmodning angiver den pågældende myndighed også, hvordan gebyrerne er beregnet i forbindelse med den konkrete anmodning om videreanvendelse.

3. De forpligtelser, der er nævnt i artikel 6, stk. 2, litra b), fastlægges på forhånd. De offentliggøres, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i elektronisk form.

4. De offentlige myndigheder sikrer, at ansøgere om videreanvendelse af dokumenter underrettes om muligheder for at påklage afgørelser eller praksis, som berører dem.«

8) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

»1. Offentlige myndigheder kan tillade videreanvendelse uden betingelser, eller de kan stille betingelser, eventuelt gennem en licens. Disse betingelser må ikke begrænse mulighederne for videreanvendelse unødigt og må ikke benyttes til at begrænse konkurrencen.«

9) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Praktiske ordninger

Medlemsstaterne etablerer praktiske ordninger, som gør det lettere at søge efter dokumenter, hvortil der er givet adgang til videreanvendelse, f.eks. lister over de vigtigste dokumenter med relevante metadata, der, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, er tilgængelige online og i et maskinlæsbart format, og webportaler, hvorfra der er adgang til sådanne lister over dokumenter. Medlemsstaterne fremmer, hvor det er muligt, tværsproglig søgning efter dokumenter.«

10) Artikel 11 ændres således:

a) I stk. 2 indsættes følgende afsnit:

»Dette stykke finder ikke anvendelse på digitalisering af kulturelle ressourcer.«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Uanset stk. 1, må eneretsperioden, såfremt en eneret vedrører digitalisering af kulturelle ressourcer, som hovedregel ikke overstige ti år. I tilfælde, hvor den pågældende periode overstiger ti år, skal den varighed revurderes i løbet af det 11. år og herefter hvert syvende år.

De i første afsnit omhandlede aftaler om eneret skal være gennemskuelige og offentligt tilgængelige.

I tilfælde af en eneret som omhandlet i første afsnit, skal den berørte offentlige myndighed, som led i disse aftaler, gratis modtage en kopi af de digitaliserede kulturelle ressourcer. Denne kopi stilles til rådighed med henblik på videreanvendelse ved udgangen af eneretsperioden.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Aftaler om eneret, der eksisterer den 1. juli 2005, og som ikke opfylder betingelserne for undtagelsen i stk. 2, skal ophøre ved kontraktens udløb eller under alle omstændigheder senest den 31. december 2008.«

d) Følgende stykke tilføjes:

»4. Med forbehold af stk. 3 skal aftaler om eneret, der eksisterer den 17. juli 2013, og som ikke opfylder betingelserne for undtagelserne i stk. 2 og 2a, ophøre ved kontraktens udløb eller under alle omstændigheder senest den 18. juli 2043.«

11) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Revision

1. Kommissionen tager anvendelsen af dette direktiv op til revision senest den 18. juli 2018 og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet resultatet af denne revision sammen med eventuelle forslag til ændring af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne forelægger hvert tredje år Kommissionen en rapport om tilgængeligheden af den offentlige sektors informationer til videreanvendelse og betingelserne, hvorunder de stilles til rådighed, og praksis med hensyn til klager. Medlemsstaterne foretager på grundlag af denne rapport, som offentliggøres, en gennemgang af gennemførelsen af artikel 6, navnlig hvad angår opkrævning af gebyrer ud over de marginale omkostninger.

3. Den i stk. 1 omhandlede revision skal især dreje sig om dette direktivs anvendelsesområde og virkning, herunder omfanget af stigningen i anvendelsen af den offentlige sektors dokumenter, konsekvenserne af anvendelsen af gebyrprincippet og anvendelsen af officielle tekster af lovgivningsmæssig og administrativ art, samspillet mellem databeskyttelsesreglerne og mulighederne for videreanvendelse samt yderligere muligheder for at gøre det indre marked mere velfungerende og fremme udviklingen i den europæiske indholdsindustri.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 18. juli 2015 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 18. juli 2015.

2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
A. SHATTER
Formand